

WIT Israel Trip 5777

Rabbi Shmuel Silber

Monday, January 16th - Shiloh

Shiloh - Prayer and Possibilities**1. שמואל א פרק א**

א ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחו בן-צוף אפרתי:

1. And there was one man from Ramathaim Zophim, from Mt. Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephraimite.

2. שמואל א פרק א

ב ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:

2. And he had two wives; the name of the one was Hannah and the name of the second was Peninnah; and Peninnah had children, but Hannah had no children.

3. שמואל א פרק א

ג ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה:

3. And that man was wont to go up from his city from appointed time to appointed time, to prostrate himself and to slaughter (peace offerings) to the Lord of Hosts in Shiloh, and there the two sons of Eli, Hophni and Phinhas, were serving the Lord.

4. רש"י שמואל א פרק א פסוק ג

(ג) ועלה האיש – לשון כוח הוא, היה עולה מזמן מועד למועד לשילה, ומ"א דרך שהיה עולה בשנה זו לא היה עולה בשנה אחרת כדי להשמיע ישראל ויעשו כמותו:

5. רד"ק שמואל א פרק א פסוק ג

(ג) ועלה – כן היה עושה בכל שנה ושנה שהיה עולה לשילה לזבוח ומה שאמר מעירו לומר שהיה מזרז בני עירו לעלות, ובדרש לא בדרך שהיה עולה בשנה זו היה עולה בשנה אחרת אלא בכל שנה היה עולה בדרך אחרת בשביל להשמיע את ישראל ולהעלות אותן לשילה:

RADAK - R. David Kimchi (Radak) was born in Narbonne, France, ca. 1160, and he died there in 1235. He was an eminent grammarian and biblical commentator, like his father R. Joseph and his oldest brother, R. Moses, who were his teachers. His magnum opus, the Michlol, on grammar, incorporated many theories of the earlier grammarians R. Judah Hayyuj and R. Jonah ibn Janach. Radak is regarded as one of the greatest Hebrew grammarians. His commentaries on most books of the Bible are extant. Radak explains the biblical text in accordance with its plain meaning, and he frequently discusses linguistic points as well, without entirely eschewing homiletical interpretations.

6. ילקוט שמעוני שמואל א רמז עז

... אלקנה ואשתו בניו ואחיותיו וכל קרוביו היה מעלה עמו לרגל, ובאים ולנים ברחובה של עיר, והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין אותן להיכן תלכו? ואומרים לבית ה' שבשילה, שמשם תצא תורה ומצות, ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך יחד? מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נלך עמכם? ואומרים להם הן, עד לשנה הבאה חמשה בתים, לשנה אחרת עשרה בתים, עד שהיו כלם

WIT Israel Trip 5777

Rabbi Shmuel Silber

עולים. ובדרך שהיה עולה שנה זו – לא היה עולה שנה אחרת, עד שהיו כלם עולים, אמר לו הקב"ה אלקנה! אתה הכרעת את ישראל לכף זכות, וחנכתם במצות, וזכו רבים על ידך, אני אוציא בן ממך שיכריע את ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות, הא למדת שבשכר אלקנה שמואל:

7. שמואל א פרק א

ד וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֱלֹקָנָה וַנְתֵן לַפְּנֵנָה אֲשֶׁתּוֹ וְלְכָל־בְּנֵיהָ וּבָנוֹתֶיהָ מְנוֹת:

4. And when it was the day, and Elkanah slaughtered (peace offerings), and he would give to Peninnah his wife and to all her sons and daughters portions.

8. שמואל א פרק א

ה וְלַחֲנָה יָתַן מְנָה אַחַת אַפְּיִים כִּי אֶת־חַנָּה אָהַב וַיְהוּה סָגַר רַחֲמָהּ:

5. And to Hannah he would give one choice portion, for he loved Hannah, and the Lord had shut up her womb

9. שמואל א פרק א

ו וְכַעֲסָתָה צָרְתָהּ גַם־פָּעַס בְּעַבּוֹר הִרְעַמָּה כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָהּ:

6. And her rival would frequently anger her, in order to make her complain, for the Lord had shut up her womb.

10. שמואל א פרק א

ז וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כֵּן תִּכְעַסְנָה וְתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל:

7. And so he would do year by year, as often as she went up to the house of the Lord, so she would anger her, and she wept and would not eat.

11. שמואל א פרק א פסוק ח

ח וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָנָה אִישָׁה חַנָּה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הֲלוֹא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֶשְׂרֵה בָּנִים:

8. And Elkanah her husband said to her, "Hannah, why do you weep? And why do you not eat? And why is your heart sad? Am I not better to you than ten sons?"

12. ילקוט שמעוני שמואל א רמז עז

ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי, אמר לה שרה שהיתה עקרה כך היתה יושבת ובוכה, אלא רבקה שהיתה עקרה כך היתה עושה, ולמה ירע לבבך, אלא רחל שהיתה עקרה כך היתה יושבת בינה לבין עצמה. הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים, אלו בניה של פנינה. ד"א אלו עשרה דורות אלה תולדות פרץ וגו'. הלא "אני" טוב לך אין כתיב כאן, אלא אנכי, אמר לה ברייך יהא בחלקך, כמד"א אנכי ה' אלהיך כתיב היתה לי דמעתי לחם יומם, מכאן אתה למד שהצרה משבעת לאדם, ואינו מבקש לאכול, וכן אלקנה אומר חנה למה תבכי, ולמה לא תאכלי, מכאן שהבכיה מאכילה:

13. שמואל א פרק א פסוק ט

ט וַתִּקַּם חַנָּה אַחֲרַי אֹכְלָה בְּשֶׁלֶה וְאַחֲרַי שָׁתָה וְעֵלִי הִכְהִין יוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא עַל־מְזוּזַת הַיְכָל יְהוָה:

9. And Hannah arose after eating and after drinking, and Eli the priest was sitting on the chair beside the doorpost of the Temple of the Lord.

WIT Israel Trip 5777

Rabbi Shmuel Silber

14. מלבי"ם שמואל א פרק א פסוק ט

ותקם. הנה עד עתה סמכה א"ע על תפלת בעלה שהיה צדיק, ועתה שראתה שהוא מתיאש מן הרחמים התעוררה להתפלל בעצמה. ותקם אחרי אכלה, כי היו רגילים להתפלל בעת הקרבת הזבחים בבקר ובמנחה, ואז לא היה הכהן יושב על הכסא רק עובד עבודה, ובפרט בשבתות ויו"ט שהיה עובד בעצמו כמ"ש בירושלמי [פ"ק דביצה ופ"ק דחגיגה], אבל עתה שקמה אחרי האוכל, ואז עלי כבר יושב על הכסא, כי כל העם הלכו לביתם ולא הקריבו זבחים בעת ההיא, והיתה יכולה להתבודד בבית ה' לשפוך לפניו שיחה (ומילת אכלה הוא מקור בתוספת ה"א, ואינה ה"א הנקבה כי אין בה מפיך, וכך שנתה הוא מקור, כי היא לא אכלה):

15. שמואל א פרק א פסוק י

י וְהָיָא מָרַת נַפְשׁוֹ וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבְכָה תְבַכֶּה:

10. And she was bitter in spirit, and she prayed to the Lord, and wept.

16. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד ב

ואמר רבי אלעזר: מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה, שנאמר: +איכה ג'+ גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי, ואף על פי ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו, שנאמר +תהלים ל"ט+ שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש. רבא לא גזר תעניתא ביומא דעיבא משום שנאמר +איכה ג'+ סכותה בענן לך מעבור תפלה. ואמר רבי אלעזר: מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים, שנאמר +יחזקאל ד'+ ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר.

17. שמואל א פרק א פסוק יא

יָא וַתִּדְרֹךְ נְדָר וַתֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אֱסֹר־רְאָה תִרְאֶה | בְּעֵנַי אֲמַתְךָ וּזְכַרְתִּנִּי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמַתְךָ וְנָתַתָּה לְאֲמַתְךָ זֶרַע אַנְשִׁים וְנָתַתִּיו לַיהוָה כְּלַיְמִי חַיִּיו וּמוֹרָה לֹא־יֵעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ:

11. And she vowed a vow, and said: to Lord of Hosts, if You will look upon the affliction of Your bondswoman, and You will remember me, and You will not forget Your bondswoman and You will give Your bondswoman a man-child, and I shall give him to the Lord all the days of his life, and no razor shall come upon his head.

18. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לא עמוד ב

ונתתה לאמתך זרע אנשים, מאי זרע אנשים? אמר רב: גברא בגוברין; ושמואל אמר: זרע שמושח שני אנשים, ומאן אינון – שאול ודוד; ורבי יוחנן אמר: זרע ששקול כשני אנשים, ומאן אינון – משה ואהרן, שנאמר: +תהלים צ"ט+ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו; ורבנן אמרי: זרע אנשים – זרע שמובלע בין אנשים. כי אתא רב דימי, אמר: לא ארוך ולא גוץ, ולא קטן ולא אלם, ולא צחור ולא גיחור, ולא חכם ולא טפש.

19. שמואל א פרק א פסוק יג

יג וְחַנָּה הָיָא מְדַבֶּרֶת עַל־לִפָּהּ רַק שְׁפָתֶיהָ נִעְלוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע וַיַּחְשְׁבֶהָ עָלֶי לְשִׁפְזָהּ:

13. But Hannah, she was speaking in her heart, only her lips were moving, and her voice was not heard, and Eli thought her to be a drunken woman.

WIT Israel Trip 5777

Rabbi Shmuel Silber

20. רש"י שמואל א פרק א פסוק יג**(יג) ויחשבה עלי לשכורה - שלא היו רגילין להתפלל בלחש:****21. מלבי"ם שמואל א פרק א פסוק יג**

(יג) וחנה היא מדברת על לבה. שזה לא יתכן עם מה שהרבתה להתפלל, כי הדבור בלחש מורה שמתפללת לה' לבדו בלי אמצעי, ובזה לא יתכן להרבות בדברים כנ"ל, ולכן ויחשבה עלי לשכרה:

22. שמואל א פרק א

יָד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלֶי עַד־מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת־יַיִנְךָ מֵעַלְיָךְ: טו וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי אֲשֶׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲנֹכִי וַיֵּינֶן וַיִּשְׁכַּר לֹא שְׁתִּיתִי וְאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: טז אֶל־תִּתֵּן אֶת־אֲמַתְךָ לִפְנֵי בַת־בְּלִיעַל כִּי מֵרַב שִׁחִי וְכַעֲסִי דִבַּרְתִּי עַד־הַנְּהָה:

14. And Eli said to her: Until when will you be drunk? Throw off your wine from upon yourself. 15. And Hannah answered and said: No, my lord, I am a woman of sorrowful spirit, and neither new wine nor old wine have I drunk, and I poured out my soul before the Lord. 16. Deliver not your bondswoman before the unscrupulous woman, for out of the abundance of my complaint and my vexation have I spoken until now.

23. שמואל א פרק א

יז וַיַּעַן עָלֶי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאַל־הִי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שְׁלָתְךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעַמּוֹ: יח וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שְׁפָחַתְךָ חַן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפְנֵיהָ לֹא־הָיוּ־לָהּ עוֹד:

17. And Eli answered and said: Go in peace, and the God of Israel will grant your request which you have asked of Him. 18. And she said: May your bondswoman find favor in your eyes; and the woman went on her way and ate, and her face was not (sad) anymore.